

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: B. Majczyna, D. Krawczyk, M. Orion Jędrysek, H. Schwarz i K. Majcher, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Poprzez wyłączenie z procedury sprawdzenia konieczności sporządzenia oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięć polegających na poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż gazu łupkowego wykonanych metodą odwiertów o głębokości do 5 000 m, z wyjątkiem wierceń o głębokości od 1 000 m zlokalizowanych w strefach ujęć wody, na obszarach ochronnych zbiorników wód śródlądowych oraz na obszarach objętych formami ochrony przyrody, w postaci parków narodowych, rezerwatów przyrody, parków krajobrazowych i obszarów „Natura 2000”, i otulinach tychże obszarów, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 2 i 3 w związku z załącznikami II i III do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko.
- 2) Rzeczpospolita Polska zostaje obciążona, poza własnymi kosztami, kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

(¹) Dz.U. C 14 z 16.1.2017.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 31 maja 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta domstolen – Szwecja) – Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag / Dödsboet efter Ingvar Mattsson, Jan-Erik Strobel i in. / Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag

(Sprawa C-542/16) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2002/92/WE — Zakres stosowania — Pojęcie „pośrednictwa ubezpieczeniowego” — Dyrektywa 2004/39/WE — Zakres stosowania — Pojęcie „doradztwa inwestycyjnego” — Doradztwo udzielane podczas pośrednictwa ubezpieczeniowego i dotyczące inwestowania kapitału w ramach ubezpieczenia na życie z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym — Kwalifikacja działalności pośrednika ubezpieczeniowego wobec braku jego zamiaru zawarcia rzeczywistej umowy ubezpieczeniowej)

(2018/C 259/10)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta domstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag, Jan-Erik Strobel, Mona Strobel, Margareta Nilsson, Per Nilsson, Kent Danås, Dödsboet efter Tommy Jönsson, Stefan Pramryd, Stefan Ingemansson, Lars Persson, Magnus Persson, Anne-Charlotte Wickström, Peter Nilsson, Ingela Landau, Thomas Landau, Britt-Inger Ruth Romare, Gertrud Andersson, Eva Andersson, Rolf Andersson, Lisa Bergström, Bo Sörensson, Christina Sörensson, Kaj Wirenkook, Lena Bergquist Johansson, Agneta Danås, Hans Eriksson, Christina Forsberg, Christina Danielsson, Per-Olof Danielsson, Ann-Christin Jönsson, Åke Jönsson, Stefan Lindgren, Daniel Röme, Ulla Nilsson, Dödsboet efter Leif Göran Erik Nilsson

Strona pozwana: Dödsboet efter Ingvar Mattsson, Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag

Sentencja

- 1) Artykuł 2 pkt 3 dyrektywy 2002/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 grudnia 2002 r. w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „pośrednictwa ubezpieczeniowego” obejmuje przeprowadzenie prac przygotowawczych do zawarcia umowy ubezpieczenia, nawet wobec braku zamiaru odnośnego pośrednika ubezpieczeniowego zawarcia rzeczywistej umowy ubezpieczenia.

- 2) Doradztwo finansowe dotyczące inwestowania kapitału udzielone w ramach pośrednictwa ubezpieczeniowego dotyczącego zawarcia umowy ubezpieczenia na życie z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym wchodzi w zakres stosowania dyrektywy 2002/92, a nie w zakres stosowania dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych, zmieniającej dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/22/EWG.

⁽¹⁾ Dz.U. C 14 z 16.1.2017.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 31 maja 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sø- og Handelsretten – Dania) – Ernst & Young P/S / Konkurrencerådet

(Sprawa C-633/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Kontrola koncentracji przedsiębiorstw — Rozporządzenie (WE) nr 139/2004 — Artykuł 7 ust. 1 — Wprowadzenie w życie koncentracji przed zgłoszeniem jej Komisji oraz uznaniem jej zgodności ze wspólnym rynkiem — Zakaz — Zakres — Pojęcie „koncentracji” — Wypowiedzenie umowy o współpracy wiążącej jedno z łączących się przedsiębiorstw z osobą trzecią]

(2018/C 259/11)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Sø- og Handelsretten

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ernst & Young P/S

Strona pozwana: Konkurrencerådet

Sentencja

Artykuł 7 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw („rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”) należy interpretować w ten sposób, iż koncentrację wprowadza się w życie wyłącznie w drodze pojedynczej transakcji, która w całości lub częściowo, pod względem prawnym lub faktycznym, przyczynia się do zmiany kontroli nad przejmowanym przedsiębiorstwem. Wypowiedzenia umowy o współpracy, w okolicznościach takich jak zaistniałe w postępowaniu głównym, których ustalenie należy do sądu odsyłającego, nie można uznać za powodujące wprowadzenie w życie koncentracji, i to niezależnie od tego, czy takie wypowiedzenie spowodowało skutki rynkowe.

⁽¹⁾ Dz.U. C 46 z 13.2.2017.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 31 maja 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Lille – Francja) – Adil Hassan / Préfet du Pas-de-Calais

(Sprawa C-647/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (UE) nr 604/2013 — Ustalenie państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w państwie członkowskim przez obywatela państwa trzeciego — Postępowania w sprawie przejścia i wtórnego przejścia — Artykuł 26 ust. 1 — Przyjęcie i powiadomienie o decyzji o przekazaniu przed akceptacją wniosku o wtórne przejście przez państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek]

(2018/C 259/12)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal administratif de Lille